

A szamárból király lesz

A szamár békésen legelészett a réten, amikor a nyúl hírül vitte neki, hogy az állatok megválasztották királyuknak. Az oroszlán ugyanis elszerződött a cirkuszhoz. Különbösen is fogatlan volt már.

Megüresedett a trón.

– Az állatok azt szeretnék, ha te foglalnád el.

– A farkas is? – hitetlenkedett a szamár.

– A farkas éppenséggel nem.

– És a bölcs bagoly?

– Hát... tulajdonképpen ő sem.

– No és a ravasz róka?

– Azt hiszem, a róka sem, de ne törődj ezekkel az ostoba állatokkal!

– Akkor ki választott meg voltaképp? – akadékoskodott a szamár.

– Hát a többség, a zöm felség! A többi mind téged akart királynak.

– Sajnos én nem érzem magam királynak, én ugyanolyan egyszerű szamár vagyok, mint voltam.

– Á, dehogy! Mostantól te vagy az állatok királya, te vagy a legbölcsebb!

A szamár csak a fejét csóválta.

– Megyek, megnézem magam a patak vizében, valóban úgy nézek-e ki, mint egy király.

Sajnos a víztükör csak egy szürke kis szamarat mutatott. – Na látod! – mondta a nyúlnak.

A nyúl nem hagyta annyiban: – A látszat néha csal! – mondta és igen büszke volt magára ezért a mondásért. Titkon azt remélte, hogy a szamár, vagyis a király magas polcra helyezi majd, kinevezi tanácsadónak vagy miniszternek. Esetleg fő káposztaőrnek, de ez már olyan szép volt, hogy el se merte hinni.

– Viselkedj úgy, mint egy király: légy büszke és parancsolgass mindenkinek!

– És ha nem teljesítik a parancsomat?

– Akkor jól megnézetik magukat!

Az úton találkoztak a medvével. A nyúl azt tanácsolta az újdonsült királynak, hogy parancsoljon rá, hozzon egy fej káposztát, mert igen megéhezett. A medve kinevette őket.

– De hát én nem is szeretem a káposztát! – mondta aztán a király.

Találkoztak a csigával is. Neki azt parancsolta a király tanácsadója sugallatára, hogy gyorsabban haladjon, mert így sose ér oda. A csiga a legnagyobb jóindulattal sem tudta teljesíteni a parancsot. Egyedül a holló engedelmeskedett, neki azt parancsolta a király, hogy károгjon. Igaz, károгott az éktelenül, parancs nélkül is.

A szamarat hamarosan megkoronázták. A legjobb király volt, aki valaha uralkodott az állatok fölött. A bagolynak azt parancsolta, huhogjon, a birkának, hogy bégessen. Mindenki örömmel engedelmeskedett neki.

A nyulat hálából kinevezte rendkívül nagy fülű követté. Arról igazán nem tehetett, hogy hivatása teljesítése közben fölfalta a róka. A szomszéd falu tyúkjainak panaszát kivizsgálni ment hozzá a nyúl. A kivizsgálás amúgy sikerrel végződött. A tyúkok soha többé nem tettek panaszt a róka ellen.